

LEZZETLERİ KESİP YOK EDEN ÖLÜMÜ ÇOK ANIN!

el-Hamdülillâhi Rabbi'l-âlemîne hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtü ve's-selâmu alâ- seyyidinâ Muhammedinve alâ âl'ihî ve sahbihi ecma'in ve men tebi'ahû bi-ihsanin ilâ-yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd...

بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سَبْعًا هَلْ تُنظَرُونَ إِلَّا إِلَىٰ فَقْرٍ
مُنْسٍ، أَوْ غِنَىٰ مُطْعٍ، أَوْ مَرَضٍ مُّفْسِدٍ، أَوْ هَرَمٍ مُّفْنِدٍ،
أَوْ مَوْتٍ مُّجْهِزٍ، أَوِ الدَّجَالِ فَشَرُّ غَائِبٍ يُنْتَظَرُ، أَوْ
السَّاعَةِ فَالسَّاعَةُ أُذْهِىٰ وَأَمْرٌ

Bâdirû bi'l-a'mâli seb'an hel tunzarûne illâ ilâ fakrin münsin ev gınâ mutgin ev marazin müfsidin ev heremin müfennidin ev mevtin müchizin evi'd-deccâli fe şerru gâibin yuntazaru evi's-sâ'ati fe's-sâ'atü edhâ ve emerru.

Ebû Hüreyre radiyallahu anh'ten İmam Tirmizî'nin rahmetullahi aleyh rivayet ettiği

ve “hadîs-i hasen” dediđi bir hadisi okuyorum.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz buyurmuş ki; *bâdirû bi'l-a'mâli seb'an*. “Sâlih amelleri yapmaya koşuşun, yarışın, gayret edin yedi taneden önce, yedi şey gelmeden önce.” *Hel tunzarûne illâ ilâ fakrin münsin*. “Siz her şeyi unutturan fakirliğin gelmesini mi bekliyorsunuz? Her şeyi unutturan fakirlik geldi mi bir şey yapamazsınız ki... Şimdi elinizde fırsat varken, fakirlik gelmeden yapın.” Bir. *Fakrin münsin*.

İkincisi; *ev gınâ mutgin*. “Yoksa sizi azdıracak zenginlik mi gelmesini bekliyorsunuz? Zenginlik gelir. Azarsınız. Namazı niyazı, camii ibadeti, taati belki unutursunuz. Böyle bir durum da tehlike, o da gelmeden önce.”

Ev marazin müfsidin. “Yoksa ahvalini insanın bozan bir hastalığın gelmesini mi bekliyorsunuz? Hastalık geldi mi keyifli zamanındaki gibi olmaz işler. Yapamaz yapacağı şeyleri. O gelmeden yapın.”

Ev heremin müfennidin. “Yoksa insanı düşkünleştiren, bunaklaştıran ihtiyarlığın mı gelmesini bekliyorsunuz? Ne yapılırsa ihtiyar-

lık gelmeden gençlikte yapılır. Onun için acele edin.”

Ev mevtin müchizin. “Yahut da aniden gelen ölümü mü bekliyorsunuz? Ölüm gelirse hiçbir şey yapamazsınız. Yapacaksanız ölüm gelmeden yapın.”

Evi'd-deccâli. “Yoksa Deccal’in gelmesini mi bekliyorsunuz. Deccal geldi mi büyük bir fitne. O fitnede kimin ne yapacağı belli olmaz. Amelleri şimdiden yapmaya girişin.”

Evi'd-decclî fe şerru gâibin yuntazaru. “Şu anda ortada olmayıp da beklenen en fena beklenen şey Deccal'dir. Deccal çok insanı şaşırtacak; çünkü sûret-i haktan görünecek, günahları sevap gibi gösterecek. Cehennem yolunu cennet gibi gösterecek. Büyük insanları, kalabalıkları aldatacak, saptıracak.”

Ona aldanmaması için bütün peygamberler ümmetlerini ikaz etmişler;

“Aman sizin zamanınızda, sizin torunlarınız zamanında Deccal geliverirse gözünüzü açın. Deccal'in aldatmalarına kanmayın, gösterişlere kanmayın, Allah yolundan sapmayın.”

diye söylemişlerdir.

Deccal'den sonra bir tane daha var. *Evi's-sâ'ati*. “Yoksa kıyametin mi kopmasını bekliyorsunuz? Niye amel etmiyorsunuz. Ne bekliyorsunuz.”

Bunları mı bekliyorsunuz? Bunlar gelmeden yapacağınızı yapın. Sevapları kazanın, Allah'ın rızasını elde edin. Yoksa kıyametin mi kopmasını bekliyorsunuz; en sonuncu.

Fe's-sâ'atü edhâ ve emerru. “Kıyamet daha müthiştir, korkunçtur ve daha acıdır. Kıyamet çok korkunc bir haldir.”

Kıyametin nasıl olduğunu anlamak için Türkiye'deki bir zelzeleyi düşünün.

Ne oldu?

Gölcük zelzelesi. Ne oldu anlayın. O zelzele her yerde olacak. Yıldızlar sapır sapır düşecek, yer gök yarılacak. Denizler yarılacak.

a. Tul-i Emel (Tesvif) Tehlikesi

Kıyameti mi bekliyorsunuz? Bunları mı bekliyorsunuz?

Bunlar gelmeden elinizde imkân varken, amel-i sâlih işlemeye acele edin, tehir etmeyin. Çünkü en insanı aldatıcı duygulardan bir tanesi nedir?

Tehirdir. Hayırlı bir işi geç yapmaktır, buna *tesvîf* derler.

“İleride yapacağım, yarın yapacağım, sonra yapacağım...”

Bu çok aldatır insanı.

“Namaz kılacak mısınız; hadi kılalım.”

“Kılacağım, kılacağım sonra kılacağım.”

Kılacağım, kılamaz. Tevbe edeceğim edemez, tevbe edeceğim edemez, hacca gideceğim gidemez, ölüm gelir borçlu gider. Vereceğim, vereceğim veremez, fakirlik gelir.

Bizim mahallede komşu anlattı. Zengin birisine karşılaştıkları zaman, ama evi mükellef bir gemi gibi manzaraya doğru bakıyor. Üçüncü sokakta, yukarıda bayırda. Bahçesi de geniş, meyve ağaçları da var. Evin de salonları, katları falan çok güzel.

İkide birde “hayır yap, zekât ver, sadaka ver” diyormuş bizim eski muhtar. Elinde çanta, boyuna ondan bundan para toplar. Makbuzlar falan. “Hayır yap” diye takılıyormuş. O da “yapacağım, yapacağım” diyormuş. “Ya hayrını çabuk yap, hastalık geliverir” diyormuş.

“Ben böyle derken adama hastalık gelivermedi mi? Bir kriz geldi. Hastaneye düştü. Ben de korktum. Utandım, benim lafıma alınır diye... Ziyaretine gittim.”

Demiş;

“Vallahi kusura bakma, Allah sıhhat afiyet versin ama ben üzüldüm, aman hastalık gelir hayrını önceden yap, dediğime.”

“Yok, sen haklısın. Ben şu hastalıktan kalkayım sonra hayrımı yapacağım.”

demiş. Kalktıktan sonra birkaç defa karşılaşmışlar yine yapmamış. Ondan sonra ölmüş gitmiş. Mirasçılara kalmış para. Tehir... “Sonra yapacağım” demek.

“Yarın öbür gün yapacağım...”

Yapacaksan şimdi yap!

Geriye, tehire ne derler Arapça'da?

Tesvîf derler. O fena. Hayrı hemen çar-
çabuk yapmak lazım...

Diğer bir hadîs-i şerîf yine Ebû Hüreyre *radıyallahu anh*'ten rivayet olunmuş. Buyurmuş ki Peygamber Efendimiz, sahih, İmam Tirmizî rivayet etmiş. "Hasen hadis".

Buyurmuş ki Peygamber Efendimiz;

أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَازِمِ اللَّذَاتِ

Eksirû zikre hâzimi'l-lezzâti. "Lezzetleri kesiveren, lezzetleri yok ediveren ölümü çok anın, çok hatırlayın. Aklınızdan ölümü çıkartmayın. Çünkü geliverir her şey biter."

Şu gün ölüverseydik ne olacaktı?

Bu halimizle gidecektik işte. Borcumuzla alacağımızla, işimizle gücümüzle... Koyun alacaktık. Dükkânın borcunu ödeyecektik... Geçmiş ola. Bitti.

"Ölümü çok anın, lezzetleri kesip yok ediveren, bitiriveren ölümü çok anın."

dedi Efendimiz bu hadîs i şerîfinde.

Ya'ni'l-mevt. Hâzimi'l-lezzât.

Lezzetleri kesenden maksat nedir?

Ölümü kastetti. Ölümü çok anacağız. Ölüm geliverir haber vermez, ne zaman geleceği belli olmaz. Genci ihtiyarı ayırmaz. Bazen bebeğe bile gelir, bazen pehlivana gelir, bazen padişaha gelir, bazen zengine gelir. Sıhhate bakmaz, paraya bakmaz, mevkie bakmaz, yaşa bakmaz. Geliverir. Azrail *aleyhisselâm* kimi alacak belli olmaz.

Halkı bostan edinmiştir

Dilediğin üzer ölüm.

Üzmek eski Türkçe' de "koparmak" demek. Halkı bostan tarlası gibi edinmiş Azrail *aleyhisselâm* geliyor olgunlaşanı koparıp götürüyor. Karpuzla böyle pat pat pat vururlar kut kopartır götürürler. Gitti karpuz.

Sonuncu hadîs-i şerîf;

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا ذَهَبَ ثَلَاثًا
الَّيْلِ قَامَ فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ [ص:] اذْكُرُوا
اللَّهَ اذْكُرُوا اللَّهَ جَاءَتِ الرَّاجِفَةُ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ

جَاءَ الْمَوْتُ بِمَا فِيهِ جَاءَ الْمَوْتُ بِمَا فِيهِ، قَالَ
أَبِي: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَكْثَرُ الصَّلَاةِ عَلَيْكَ فَكَمْ
أَجْعَلُ لَكَ مِنْ صَلَاتِي؟ فَقَالَ: «مَا شِئْتَ». قَالَ: قُلْتُ:
الرُّبْعَ، قَالَ: «مَا شِئْتَ فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ»، قُلْتُ:
النِّصْفَ، قَالَ: «مَا شِئْتَ، فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ»،
قَالَ: قُلْتُ: فَالثُّلُثَيْنِ، قَالَ: «مَا شِئْتَ، فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ
خَيْرٌ لَكَ»، قُلْتُ: أَجْعَلُ لَكَ صَلَاتِي كُلَّهَا قَالَ: إِذَا
تُكْفَى هَمَّكَ، وَيُغْفَرُ لَكَ ذَنْبُكَ

*Kâne Resûlullâh sallallahu aleyhi ve sel-
lem izâ zehebe sülüse'l-leyli kâme fe kâle:
Yâ eyyühe'n-nâs! Üzküru'llâhe üzküru'llâhe
câeti'r-râcifetü tetbe'uhe'r-râdifetü câe'l-
mevtü bimâ fîhi câe'l-mevtü. Kâle ebeyyün
kultü: Yâ Resûlallâh innî eksiru's-salâte
aleyke fe kem aleyke ec'alü leke min salâtî?
Fe kâle: Mâ şî'te. Kâle kultü: er-Rubu'a.
Kâle: Mâ şî'te fe ine zidte fe hüve hayrun
leke. Kultü: en-Nisfe. Kâle: Mâ şî'te fe in
zidte fe hüve hayrın leke. Kâle kultü: Fe's-
sülüseyni. Kâle: Mâ şî'te fe in zidte fe hüve*

hayrun leke. Kultü: Ec'alü leke salâtî küll-lehâ. Kâle: İzen tükfâ hemmeke ve yuğferu leke zenbüke.

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* Übey İbn Kâb'ın rivayet ettiğine göre gecenin üçte biri geçince kalkardı ve derdi ki; *Yâ eyyühe'n-nâs!*

Gecenin üçte biri ne zamandır?

Akşam gecenin başlangıcıdır. Akşam ezanı *Allahu Ekber* dedi mi gece başladı.

İbtidâü'l-leyli ezânü'l-mağribi. “Akşam başladı.” *İntihâü'l-leyli.*

Gecenin sonu ne zamandır?

İmsak kesilmesi. İmsak zaten kendisini tutması demek insanın yemekten. İmsak vakti, fecr-i sâdık. Şimdi saat kaçta oluyor? 3:15 falan. Akşam kaçta oluyor? 07:00. 7'ye 10 kala.

3'le 7 arasında gecedir. 3 diyelim geceyi, ötekisini de 7 diyelim. Kaç oluyor, 8 saat oluyor. Biraz da küsurâtını ekleyelim 9 saat.

Akşam ezanından 3 saat geçince yatsıdan sonra Efendimiz demek ki gecenin sülüsü geçince ne yaparmış?

Kâne Resûlullâh sallallahu aleyhi ve sellem izâ zehebe sülüse'l-leyli kâme fe kâle. “Kalkardı namaz için. Derdi ki.” *Yâ eyyühe'n-nâs!* “Ey ahali. Ey insanlar.” *Üzküru'llâh.* “Allah’ı zikredin. Allah’ı yâd edin. Zikir yapın.”

Câeti'r-râcifetü tetbe'uhe'r-râdifetü.

“Her şeyi sarsacak olan sûrun üfürülmesi gelip çattı, kıyametin kopması yakındır.”

demek istiyor. “Zikredin, kıyamet yakındır.”

demek istiyor. *Câe'l-mevtü bimâ fîhi.* “Ölüm, nesi varsa içinde.” *Câe'l-mevtü bimâ fîhi. Câe'l-mevtü bimâ fîhi.* “İçindeki ahval, üzüntüler, korkularla beraber ölüm de geldi demektir. Her zaman etrafımızda dolaşüyor.” İki defa söylemiş bunu.

b. Peygamber Efendimize s.a.s. Salavat Getirmenin Sayısı ve Ödülü

Kultü: Yâ Resûlallâh innî eksiru's-salâte aleyke fe kem aleyke ec'alü leke min salâtî?

Übey İbn Kâb bu nasihatları duyduğu için demiş ki Peygamber Efendimiz'e; "Yâ Resûlallah! Ben sana çok salât ü selâm ediyorum. Ne kadar yapayım salât ü selâmımı?"

Fe kem aleyke ec'alü leke min salâtî?
"Salât ü selâmımı ne kadar yapayım?" *Fe kâle: Mâ şî'te.* "İstediğin kadar." *Kultü: er-Rubu'a..* "Ne kadar yapayım, dörtte biri kadar mı yapayım meşguliyetimin?" *Kâle: Mâ şî'te fe ine zidte fe hüve hayrun leke.* "İstediğin kadar yap. Ama daha arttırırsan bu senin için daha hayırlıdır. Salât ü selâmı daha çok yap." *Kultü: en-Nısf.* "İbadet ve zikir faaliyetlerimin yarısını mı zikir yapayım?" *Kâle: Mâ şî'te fe in zidte fe hüve hayrın leke.* "İstediğin kadar yap ama daha da arttırırsan bu senin için daha hayırlıdır."

Çünkü bir kere salât edene Allah on kere salât ediyor. Çünkü Resûlullah indinde insanların en evlâsı, sevgilisi, sevimlisi kendisine salât ü selâmı en çok eden. *Kultü: Fe's-sülüseyni.* "Üçte ikisini tahsis edeyim ibadet vaktimin." *Kâle: Mâ şî'te fe in zidte fe hüve hayrun leke.* "İstediğin kadar yap ama daha da arttırırsan daha da iyi olur." *Kultü: Ec'alü*

leke salâtî külllehâ. “Bütün hep sana salât ü selâm geçirerek mi vaktimi geçireyim?” *Kâle: Izen tükfâ hemmeke.* “Öyle yaparsan o zaman tasaların karşılanmış olur. Gayretinin mükâfatı verilmiş olur.” *Ve yuğferu leke zenbûke.* “Günahların mağfiret olunur.” dedi.

Demek ki salât ü selâmı müslümanın Peygamber Efendimiz’e yapabildiği kadar çok yapması lazım.

Hele hele Peygamber Efendimiz’in adı geçtiği halde ona salât ü selâm bile getirmeyen insanlara ne demeli?

“Müslümanım” deyip de...

Salât ü selâmı ne kadar çok yaparsa o kadar tasası dağıtılıyor, gamı kederi gidiyor, günahı aff u mağfiret oluyor. Başka bir şey istemese bile Allah salât ü selâmı getirdi diye ona mükâfatını veriyor. O halde Efendimiz’e salât ü selâmı çok yapalım.

Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedini’n-nebiyyi’l-ümmiyi ve alâ âl’ihî ve sahbihî ve sellim. Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedini’n-nebiyyi’l-ümmiyi ve alâ âl’ihî ve sahbihî ve sellim. Allâhümme salli

alâ seyyidinâ Muhammedini'İlezi câe bi'l hakkîl mübîn ve erselte hu rahmeten lil âlemin. Ve âlâ âlihi vesahbihi ve men tebiahu bi ihsânin ecmaîn.

el-Fâtîha.

SORULAR-CEVAPLAR

Soru: Hocam birinci hadiste buyurdunuz ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz: Fakirlik gelmeden önce ve zenginlik gelmeden önce, bunun ortası nedir?

Cevap: Bak; fakrin münsin. "İnsana her türlü vazifeyi unutturan fakirlik gelmeden önce..."

Fakirlik geldi mi telaşa düşer, geçim derdine düşer insan. "Ben evde ne yiyeceğim, ne içeceğim, kirayı nasıl vereceğim?" falan diye o zaman serbest vakti kalmaz. "Hadi kazanacağım, fakirlikten kurtulacağım" diye bir telaşın içine girer, bütün görevlerini unuttur. O ağır bir meşguliyet çöktü mü o zaman ibadetleri yapamaz. Onu mu bekliyorsunuz? "Şimdi müsaitken yapın yapabildiğiniz ibadeti" demek istiyor.

Ev ginen mutgıyen. Bir de bazen de tamam fakirlik gelmesin ama bazı insanlar fakirlikten ayrı, zenginlik geldiği zaman şaşırır, sapıtırlar. Adam fakirdi, iyiydi, camiye geliyordu, namazlıydı niyazlıydı. Zenginleşince şımarır, azar. Zaten adam kısmısı parayı kazandı mı ilk önce ne yaparmış?

Güldüğüne göre bir şeyler biliyor. Onun için "azmaktan, sapmaktan korunun, onlar gelmeden ibadetinizi fırsat eldeyken yapın" demek istiyor. "Tehir etmeyin" diyor.

Ya fakirlik gelir, ya zenginlik gelir, ya hastalık gelir bir şey yapamazsınız, ya ihtiyarlık bunaklık gelir... Ya ölüm gelir, ya Deccal gelir, ya da kıyamet kopar.

Sen kıyameti görecek misin, ben kıyameti görecek miyim? Mehmet kıyameti görecek mi, Mehmet Ali kıyameti görecek mi? Enes kıyameti görecek mi?

İzâ mâte'l-insânu fe kad kâne kıyâmetuhû.

"İnsan öldü mü kıyameti kendi kopmuştur. İnsanın kendisinin ölümü kıyametidir bitti, geliverir."

Ama bir de sen böyle dipdiriyken, gafilken, gezerken, tozarken, bulutlar gökyüzü çatlamaya, yıldızlar dökülmeye yeryüzü sarılmaya, denizler yarılmaya başlarsa o kıyametin korkunç ahvalı...

Kıyamet şerli insanların başına patlayacak. Kıyametin o azaplarını şerli insanlar çekecek. Allah mü'min kullarının canın daha önce alacak.

Allah bizi afiyet üzerine yaşatsın. İbadetinde taatinde daim eylesin.

Bir insan eğer zamanı varsa o zamanı değerlendirmeli, ibadetini taatini yapmalı. Sonraya bırakmamalı.

Allah hepinizden razı olsun.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

11 Şa'bân 1419 / 30.11.1998

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

